

[Ministeren for kulturelle anliggender]

regeringen til at afsætte penge på de årlige finanslove til et tidsskriftscenter for blinde, svagtseende og andre læsehandicappede.

Jeg vil gerne indlede med at sige, at jeg fuldt ud deler de principielle synspunkter, der udtrykkes i indledningen til bemærkningerne om, at blinde og svagtseende har samme behov for adgang til tidsskrifter som seende.

Det er desværre korrekt som anført i bemærkningerne til forslaget, at der kun er ganske få tidsskriftsproducenter, der selv har taget initiativ til at udgive deres tidsskrift i lydudgave. Det er også rigtigt, at Statens Informationstjeneste ikke har påtaget sig opgaven. Det sidste finder jeg nu ikke så mærkeligt, da en sådan opgave ikke ligger inden for informationstjenestens område, men jeg kan oplyse, at der er indledt et samarbejde mellem informationstjenesten og Statens Bibliotek og Trykkeri for Blinde, således at informationstjenestens pjecer i lydudgave vil være placeret i alle folkebiblioteker til rådighed for alle interesserede.

Herudover finder jeg det glædeligt og prisværdigt, at kultur- og litteraturorientering for læsehandicappede, KLO, har påtaget sig opgaven at udgive et betydeligt antal tidsskrifter. Ministeriet har over tipsmidlerne støttet KLOs udgivelsesvirksomhed, og det sker også i år.

I et svar til Folketingets kulturudvalg af 26. maj 1986 vedrørende tidsskrifter på lyd anførte jeg i overensstemmelse med en udtalelse fra Bibliotekstilsynet, at økonomiske grunde taler for i fremtiden at lade Statens Bibliotek og Trykkeri for Blinde varetage en eventuel tidsskriftsproduktion, frem for at denne finder sted i et selvstændigt og mere omkostningskrævende center. Statens Bibliotek og Trykkeri for Blinde råder i forvejen over teknisk, indlæsningsmæssig og biblioteksfaglig ekspertise. Jeg kan ikke se nogen grund til at oprette en ny institution, hvad der ville være en dyrere løsning og frembyde koordineringsmæssige problemer i forhold til Statens Bibliotek og Trykkeri for Blindes virksomhed.

Det regneeksempel, der er taget med i bemærkningerne til beslutningsforslaget, er jo i øvrigt baseret på en placering af centervirksomheden i Statens Bibliotek og Trykkeri for Blinde. Der er i eksemplet ikke medtaget en række tilbagevendende udgifter, der ville væ-

re forekommet i et center placeret uden for biblioteket; jeg tænker på husleje, telefon, administrativt personale og andre udgifter til administration. Det er således min opfattelse, at det mest hensigtsmæssige sted at placere et lydtidsskriftscenter ville være Statens Bibliotek og Trykkeri for Blinde.

På det endelige ændringsforslag til finansloven 1987 forøgede regeringen Statens Bibliotek og Trykkeri for Blindes bevilling med 1 mill. kr. for at undgå en nedgang i produktionen af lydbøger og en sommerferielukning på biblioteket. Denne forøgelse var – og det vil være Folketinget bekendt – ikke tilstrækkelig til at opretholde uændret aktivitetsniveau på institutionen. Statens Bibliotek og Trykkeri for Blinde blev nødt til pr. 1. februar i år at reducere udgivelsen af Landslydavisen fra 2 til 1 gang ugentlig. Det fandt jeg uacceptabelt, og derfor har jeg foranlediget, at det blev gjort økonomisk muligt at genetablere den anden ugentlige udgave af lydavisen.

Jeg er glad for, at området har kunnet tilføres disse to ekstrabevillinger, men det illustrerer jo også til overflod, at vi har at gøre med et område, hvor det er meget svært at følge med den stadig stigende efterspørgsel, der er efter de aktiviteter og den service, som det offentlige tilbyder blinde og svagtseende. Hvis Statens Bibliotek og Trykkeri for Blindes virksomhed skal udvides med produktion og distribution af tidsskrifter, vil det kræve forøgede bevillinger i finansåret 1988 og de følgende år.

Regeringen er indstillet på at skaffe flere bevillinger til disse formål allerede fra 1988 som en del af den samlede bevilling til det handicapprogram, som er under udarbejdelse.

Som jeg har sagt tidligere, når vi har drøftet forbedring af blindes og svagtseendes informationsmuligheder, tror jeg på en gradvis tilnærmelse til ligestilling gennem enkelte skridt inden for den overordnede politik, som er lagt frem på dette område. Derfor er jeg glad for i dag at kunne sige, at vi også er rede til at gå ind på det område, dette forslag omhandler, og tage et skridt frem, også fra 1988. Men jeg mener også, at vi, når vi skal arbejde med forslag om at lette adgangen til information og andet materiale for blinde og svagtseende, må gøre det inden for en drøftelse af samtlige de problemer, der består for